

50 ԱՄԵԱՅ ՅՈԲԵԼԵԱՆ ՊՐՆ. ԵՂԻԱ ՏԻԳՐԱՆԵԱՆԻ

Թէեւ վատուժ՝ ժամանակի, ճակատագրի բերումով,
Սակայն կամքով միշտ զօրաւոր ու հըգօր, մաքանելու,
Եւ նգնելու, եւ գտնելու, բայց ոչ երթե՞ տեղի տալու,
Ընկերութելու, ժամանակի բեռին ներքեւ:
by Alfred Tennyson Թրգմ. Շեն Սահ

Նարաք, 22 նոյեմբեր 2003ին Ա. Թարգմանչաց Վարժարանի տեսչութեան եւ ուսուցչական կազմի կողմէ կազմակերպուած յանձնախումբի մը նախաձեռնութեամբ նշուեցաւ Տիար Եղիա Տիգրանեանին նուիրուած հանդէսը, նախագահութեամբ Պատրիարք Սրբազն Հօր:

Ժառանգաւորաց Վարժարանի մեծ սրահին մէջ տեղի ունեցած հանդէսի բացումը կատարեց օրուան հանդիսավար Տիար Յարութ Պետրոսեան, որ կարդաց յորելիարին կենսագրական գիծերը: Կատարուեցան արտասանութիւն եւ դաշնակի նուագ զոյգ վարժարաններու երիտասարդ սերունդի ներկայացուցիչներու կողմէ, իսկ ժառանգաւորաց Վարժարանի երգչախումբը ներկայացուց հայրենափառական եւ թեմատիկ խմբերգներ, դաշնակի ընկերակցութեամբ Պրն. Վահէ Գալայնեանի:

Այսուհետեւ Յայտագրին մէջ բաժին առին՝ աշակերտական եւ ուսուցչական յիշողութիւններով համեմուած, Տիկին Նորա Նազգաշեան՝ յանուն Ա. Թարգմանչաց Վարժարանի ուսուցչական կազմի, Տեարք Ալպէո Աղազարեան (Արաբերէն), Յակոր Տէմիրնեան (Հայերէն եւ Անգլերէն) եւ Յակոր Շէօհմէլեան որ իր հերթին կարդաց նաեւ Սրբոց Թարգմանչաց Վարժարանի Հիւսիսային Ամերիկայի Սանուց Միութեան գնահատանքի գիրը, եւ այս առքիւ յուշատախտակ մը յանձնեց յորելիարին:

Գնահատանքի խօսքով հանդէս եկան զոյգ վարժարաններու տեսուչներ, Տ. Պարէտ Շ. Վրդ. Երէցեան եւ Տ. Թէոդորոս Արդ. Զաքարեան, որ Ա.Թարգմանչաց Վարժարանի անունէն յուշատախտակ մը նուիրեց Պրն. Տիգրանեանին:

Պատրիարք Սրբազն Հայրը, իր փակման խօսքին մէջ ակնարկեց Ալֆրէտ Թէննիսոնի «Ողիսեւ» բանաստեղծութեան, վերյիշելով արթնամիտ եւ ջանասէր աշակերտը դասարանին, հետեւելով յորելիարին կենսագրական գիծերուն, որտեղ առկայ են տոկունութիւնը կամքին եւ նուիրումը իր ընտրած ասպարէզին: Պատրիարք Սրբազնը բարձր գնահատեց դաստիարակին եւ տնօրէնին ձիրքերն ու ուսուցչական վաստակը, նշելով որ որքան մեծ է պատասխանատուութիւնը, այնքան ծանր է բեռը:

Ապա ներկայացուց Ամենայն Հայոց Վեհափառ Գարեգին Բ. Կաթողիկոսի «Օրինութեան Կոնդակը», որուն ընթերցումը կատարեց Վարժարանի տեսուչ Թէորդորոս Արդ. Զաքարեան, եւ Պրճ. Տիգրանեանին յանձնեց Վեհափառ Հայրապետին կողմէ ուսուցչական վաստակի համար սահմանուած «Ա. Մեսրոպ Մաշտոց» շքանշանը:

Ուրախալի էր բազմամարդ դահլիճին մէջ տեսնել յորելիարին զաւակներն ու ազգականները, որոնք ժամանած էին հեռաւոր Ամերիկայէն:

Տիար Եղիա Տիգրանեան իր տիկնոջ եւ իր ընտանիքին անունով, իր շնորհակալութիւնը յայտնեց բոլոր ներկաներուն, ինչպէս նաև Ամենայն Հայոց Հայրապետին, իրեն շնորհուած Հայրապետական Կոնդակին եւ շքանշանին համար: Եւ իր յառաջացեալ տարիքին ակնարկելով հատուածներ կարդաց Ալֆրէտ Թէննիսօնի «Եռուխըս» բանաստեղծութենէն:

Պատրիարք Սրբազն Հօր «Պահպանիչ»էն եւ «Հայր Մեր»ի խմբական երգեցողութենէն ետք, ամէն ո՛ք հրաւիրուած էր տօնական կարկանդակի հիւրասիրութեան եւ յորելիարին շնորհաւորութեան:

Պատրիարքութեանս հովանիին ներքոյ գործող կրթական սոյն հաստատութիւնը կարիքն ունի ոչ միայն նման մշակներու նուիրումին, այլ նաև անոնց յիշատակը վառ պահող մատադ սերունդի ներկայութեան, եւ ազգային վարժարանին նեցուկ կանգնող Սփիւրքահայութեան, գո՞նէ շրջանաւարտ սաներու գործնական եւ բարոյական աջակցութեան, իբրև երաշխիք անոր յարատեւութեան:

Իսահակ Արդ. Մինասեան